

Табела 5.1 Спецификација предмета на студијском програму докторских студија

Назив предмета: Политичка социологија		
Наставник или наставници: проф. др Слободан Ч. Антонић, проф. др Јово С. Бакић		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: Одслушани обавезни социолошки курсеви на докторским студијама		
Циљ предмета Улажење у суштинске социолошко-политичке проблеме с нагласком на историјском и сазнајно-социолошком приступу у политичкој социологији. Целовито овладавање теоријама, методима и истраживачким техникама социологије и политикологије.		
Исход предмета Способност самосталне израде докторске дисертације посредством оригиналне примене најновијих теоријских и методолошких достигнућа социологије политике и политикологије.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Кратко упознавање с основним теоријама, различитим истраживачким традицијама, те њиховим предностима и недостацима. Подробно упознавање с историјском социологијом политике и њеним упоредно историјским методом. Нарочита пажња биће посвећена Макс Веберу и Мајклу Мену, као једном класичном и другом модерном историјском социологу који могу да буду узор свима који би и сами хтели да примењују упоредно историјски метод. Наравно, биће указано и на важне савремене доприносе методолошких разматрања упоредно-историјског метода. Посебно ће бити обрађени појмови моћи, државе, јавног непријатеља, насиља и рата, глобализације, али и проблематизовани појмови демократије, као и односа капитализма и демократије. Наравно, упућивање на сазнајно-социолошку свест, тј. да теоријска мисао зависи од друштвених услова и друштвеног положаја односно припадности различитим друштвеним групама и овде ће, као и на претходним нивоима студија, нарочито бити истакнута. Део наставе посвећен је улажењу у конкретне проблеме с којима се суочава истраживач/ица када уђе у велико самостално истраживање као што је израда докторске дисертације. На примерима сопствених обимнијих монографија, наставници објашњавају начин на који су дошли до истраживачких питања, начина на који су размишљали када су одлучивали који су им циљеви на основу предмета истраживања који су изабрали, те на који начин да те циљеве остваре. Теоријски приступ и предмет истраживања диктира у сваком случају избор одређених метода и техника истраживања. Наставници показују на конкретним примерима како су решавали истраживачке проблеме који су се пре и током истраживања појављивали пред њима. Нагласак је на социолошко-историјском приступу и упоредно-историјским истраживањима, али и на анализи садржаја и анализи дискурса. Сви докторанди ће показати осталим полазницима курса на који начин сами приступају предмету свог истраживања, а остали имају задатак да критикују предложено решење у циљу побољшања истраживачког приступа свакога од њих. <i>Практична настава</i>		
Препоручена литература Ужа 1. Вебер, М. (1997). <i>Сабрани списи о социологије религије (3 тома)</i> . Сремски Карловци и Нови Сад: ИК Зорана Стојановића. 2. Вебер, М. (1998). <i>Духовни рад као позив</i> . Сремски Карловци и Нови Сад: ИК Зорана Стојановића. 3. Mann, M. (1992). <i>States, War and Capitalism</i> . Oxford: Blackwell. 4. Mann, M. (2005). <i>The Dark Side of Democracy</i> . Cambridge&New York: CUP. 5. Mann, M. (2013). <i>The Sources of Social Power: The Globalizations, 1945-2011, Vol. 4</i> . Cambridge&New York: CUP. 6. Pierson, P. (2004). <i>Politics in Time: History, Institutions, and Social Analysis</i> . Princeton: PUP. 7. Ragin, Charles, C. (1989). <i>The Comparative Method: Moving Beyond Qualitative and Quantitative Strategies</i> . Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press. 8. Ragin, C. C. and Becker, H. S. (ed). (2009). <i>What is a case? Exploring the foundations of social inquiry</i> . Cambridge&New York: CUP.		
Шира: 1. Антонић, С. (1995). <i>Изазови историјске социологије</i> . Београд: ИПС. 2. Антонић, С. (2003). <i>Нација у струјама прошлости: Огледи о одрживости демократије у Србији</i> . Београд: Чигоја. 3. Антонић, С, Павловић, Д. (2007). <i>Консолидација демократских установа у Србији после 2000. године</i> . Београд: Службени гласник. 4. Антонић, С. (2014). <i>Моћ и сексуалност: социологија геј покрета</i> . Београд: Catena Mundi. 5. Бакић, Ј. (2004). <i>Идеологије југословенства између српског и хрватског национализма: социолошко-историјска студија</i> . Зрењанин: ГНБ „Жарко Зрењанин“. 6. Бакић, Ј. (2011). <i>Југославија: разарање и његови тумачи</i> . Београд: Службени гласник. 7. Бакић, Ј. (2019). <i>Европска крајња десница 1945-2018</i> . Београд: Клио. 8. Куљић, Т. (1983). <i>Теорије о тоталитаризму</i> . Београд: ИИЦ ССО. 9. Куљић, Т. (1994). <i>Облици личне власти</i> . Београд: ИПС. 10. Куљић, Т. (2002). <i>Превладавање прошлости</i> . Београд: ХОЉП. 11. Мур, Б. (2001). <i>Друштвени корени диктатуре и демократије</i> . Београд: „Филип Вишњић“. 12. Skocpol, T. (1979). <i>States and Social Revolutions: A Comparative Analysis of France, Russia, and China</i> . Cambridge: CUP.		
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 15x5	Практична настава: 0
Методе извођења наставе Интерактивна предавања. Семинари. Радионице.		
Оцена знања (максимални број поена 100) Презентација истраживачког пројекта и одговор на критике 35, семинарски 35, усмени 30		
Начин провере знања могу бити различити : (писмени испити, усмени испт, презентација пројекта, семинари итд.....		